

ЧИТАЛИЩЕ
БЛЕЖКА И КИРИЛ А. АВРАМОВ
СВИЩОВ

Вѣст. „РАТНИКЪ“
за економию, литература и
политика.

Годиш. абонаментъ . . . 6 л.
Полугодишенъ 3 л.
За три мѣсеца 2 л.

За странство 10 лева год
ПРЕДПЛАТЕНИ.

Единъ брой 15 ст.

РАТНИКЪ

Ив. Ев. Гешовъ, — Софий

Всичко що се отнася до
вѣстника, се адресира:
Ред. в. „РАТНИКЪ“
Свищовъ.

Обявления

за 1 кв. с. м. на 1 стр. 10 ст.
за другитѣ страници . . . 8 ст.
за приставски обявления се пла-
ща по двѣ стет. на дума.
Всичко въ предплатата.

Ръкописи и дописки на-
задъ не се връщатъ.

Излиза за сѣга вѣсника Недѣля

№ 5254

ДА СЕ ПРО- ЧЕТЕ.

На 3 того, въ срѣда, ад-
министрацията на вѣстника
предаде на мѣстната Т-
ощен. станция квитанции
абонамента на вѣстника
въ истеклата 1901 година.
За да се избегне извине-
ето на вѣкой отъ Г. Г.
онатитѣ ни, че пощенски-
раздавачи не се биле я-
вали прѣдъ тѣхъ и че не
е било поисквано абона-
мента, въ сѣщия денъ се
едадоха и писма до г. г.
онатитѣ ни, съ които имъ
съобщава, че съ предадени
квитанциитѣ и се умоляватъ
исплатитѣ абонамента си.
Съобщаваме на г. г. абот-
тите си, че повърнатитѣ
издѣлжени квитанции, ще
бликуваме съ надписа на
пощенския раздавачъ, за да
види, дали се е явявалъ
издавача при абоната, или не.
Умоляваме г. г. Начални-
тѣ на Т-Пощенскитѣ стан-
и, да дадѣтъ заповѣдъ на
издавачитѣ да намиратъ
очно абонатитѣ и имъ под-
сатъ квитанциитѣ.
Отъ този брой на вѣст-
ка се испраца по единъ,
всички г. г. Началници
станциитѣ.

Администрацията.

ПРЪСНА МАЯ първока-
твенна.
РУСКА ЗАХАРЪ песочна.
РУСКО И МЪСТНО брашно
козонаци и други пред-
ти, се намиратъ съ най-
ерени цѣни въ дюкена на
Юста Бешковъ.
1—336—1

Спасявайте рапицата
отъ
Бубулечката
Съ испитания вече насѣдомо-
ственъ препаратъ безъ да се
рѣжда рапицата.
Срѣдство ефтино и сигурно.
Продава:
ия Л. Няголовъ—Свищовъ

Отлично Бубено сѣме
Удобрено отъ контролата при
нистерството на Търговията и
ледѣлнето, ще може да си на-
и въсвой отъ пристигналитѣ при
Няголовъ—Свищовъ

о обяснение
ме на интересующитѣ
ика „рководство по

търговско смѣтане,“ се испраца
съ наложенъ платежъ само когато
пържката е за отъ 10—17 ек-
земплара, а когато се искатъ по
единъ, то къмъ писмото трѣбва да
се приложи и стойността отъ
3 л. 50 ст. въ пощенски или
гербови марки.

Съ Почитание:
А. Н. Данковъ. & С-іе

РЪКОВОДСТВО
ПО
ТЪРГОВСКО СМѢТАНЕ
за
ТЪРГОВСКИ УЧИЛИЩА И САМОУЦИ
(отъ 17 печатни кола)
Составилъ Е. Чонковъ
Прѣподават. при Държ. Тър. Училище въ Свищовъ
Удобрено отъ Министерството.
Цѣна 3 л. 50 ст.
Продажбата става въ брой или на-
ложенъ платежъ само въ книжарницата на
А. Н. Данковъ & С-іе Свищовъ.
Това ръководство е твърдѣ важно и
за всички търговци. Подробното съдър-
жане на ръководството ще се види отъ
IV-та страница на вѣстника ни.

Най Нови
Илюстровани Карти
Великъ-денски и други
разни ще намерите въ кни-
жарницата на **А. Н. Дан-
ковъ & С-іе.**

ПОЛОЖЕНИЕТО.
Ново зло е сполѣтело Бъл-
гария; интригитѣ и злобата
на нейнитѣ вѣковни непри-
ятели сж успѣли да напра-
вятъ едва възможно рѣко-
полагание на единъ сръб-
ски калугеръ — Фирмили-
янъ, за епископъ въ Скопие,
гдѣто сърби несжществу-
ватъ. Въ случая, злото про-
излиза, не отъ сжщността
на самия фактъ, а отъ при-
чинитѣ, които сж го предиз-
викали; защото, каква опас-
ность би имало, ако Сърби-
я испратеше Фирмилияна
въ Габрово? — Той би се
намѣрилъ въ смѣшно поло-
жение, както и сѣга ще се
намѣри въ Скопие. Ето за-
що би трѣбвало да ни ин-
тересуватъ по-вѣче причи-
нителитѣ и причинитѣ, как-
то и цѣльта, която тѣ при-
слѣдватъ съ рѣкополагани-
ето на сръбскитѣ калугеръ.
Не е тайна за никого, как-
во Сърбия настоява да ѝ се
отстъпи епископска катедра
въ Скопие; Гърция се съг-
ласи да се откаже отъ сво-
итѣ тамъ претенции; Тур-
ското Министерство рѣшило

да се удовлетвори сръбско-
то желание, а Руссия нас-
тоява да стане това удов-
летворение една минута по
рано. Ето веригата отъ за-
интересуванитѣ, които, не
е да незнаемъ, че не оби-
чатъ да се занимаватъ съ
дѣтиски забавления, а сж
прислѣдвали вѣскога цѣли,
осжществлението на което е
е имало сждбоносно значе-
ние. Ний отиваме даже по
надалѣчь; ний смѣло пред-
полагаме, че и Гърция, и
Сърбия, и Турция баратъ
въ тѣмнина жерадата подъ
наставленията на Руссия.
Защото, какъвъ интересъ
би съставилъ за балкански-
тѣ народи единъ епископъ
мѣжду чужда за него на-
родность; няма ше има той
магическата сила, да прѣвѣр-
не закоренелитѣ българи —
скопчани въ сърби, или ще
пустве въ ходъ подкупни,
шпионства и интриги, ко-
ито ще прѣдизвикатъ исто-
чителната за балканскитѣ
народи размирица. Нищо
по-ясно отъ това, какво
вмѣкването на Фирмили-
на въ Скопие, ще е ганг-
рена еднакво и за българи,
и за сърби, и за гърци, и
за турци.

Добрѣ, тогава се явява
най-деликатний въпросъ:
каква цѣль гони Руссия съ
рѣкополаганието на Фирми-
лияна? — Ето една загадка,
за разрѣшението на която
би се изисквало по-основно
познавание ходѣтъ на мо-
дернитѣ сжбития въ цѣлий
свѣтъ изобщо и частно на
Балканскитѣ Полуостровъ;
или по-добрѣ, който е слѣ-
дилъ трѣзвенно разрѣше-
нието на Источний Въпросъ
въ далѣчній и близкий Ис-
токъ, той ясно вижда, че
Руссия върви съ своята по-
литика по единъ точно оп-
редѣленъ маршрутъ, точно-
то съблюденіе, на който ѝ
е докарало до величието на
силата. Това, което не е
тайна за никого, то е, че
тѣзи вѣлика сила си е за-
пазила броеветираніето за
разрѣшение на мжчній ис-
точенъ въпросъ. — Нека
знае читателя, че пишущий
тѣзи рѣдове е отъ призна-
телнитѣ освободени българи,
и че разгѣжданіето на
фактитѣ не трѣбва ни най-
малко да намалява тѣзи
признателности.
Така щото интереситѣ на

Руссия, вижда се ясно, ди-
ктуватъ турението въ раз-
ногласие народноститѣ въ
Македония, които безъ тѣзи
разногласия, ако бѣхж има-
ли общность въ запазване
своитѣ интереси, бихж от-
давно създали една силна
Балканска Федерация, съ-
ставена отъ балканскитѣ дър-
жавици, които щѣхж сѣга
да сж силни, економически
и политически, а не раска-
пани отъ политическа де-
зорганизация и економичес-
ко банкрутство.

Не по-малко е важенъ фак-
та, че разрѣшаваніето на
фирмилиановата интрига ста-
ва послѣ едва ли не едно
десятилѣтие, тѣкмо сѣга,
когато българскитѣ прѣвъ
министръ е Петербургъ и
то съ много миссии, отъ
които едната е подобрѣние
учестъта на Македония. Да
е искалъ г-ръ Даневъ про-
тивното, невѣрваме; но виж-
да се, че той е повторилъ
казаната отъ него въ Вар-
на декларация, че не иска
да прави съ русскитѣ поли-
тики; а тѣ сж заблагоразсж-
дели, че сѣга е най-сгодно-
то врѣме, да разрѣшжтъ и
този въпросъ, който се про-
така толкова години, дог-
дѣто иматъ на цѣлното си
расположение прислугитѣ на
първий българскитѣ минис-
ръ, който е помогналъ, да
се постави по-дебелъ слой
отъ отровата, върху смър-
тоносната стрѣла, която се
готви да бжде забита въ
сърдцето на Македония.

Да ли българскитѣ народъ
ще остане хладнокрѣвенъ и
при този чувствителенъ слу-
чай? — Не вѣрваме. Чрѣвъ
своитѣ митинги миналий по
недѣлникъ той постаи на-
чалото на една общенародна
борба, резултата на която
ще е, разорѣнието на бъл-
гарскитѣ врагове, които и
да бжджтъ тѣ.

Чуждестраненъ Вюлетинъ.

Смутоветѣ въ Белгия

Хората, които слѣдятъ съ
симпатия движението на
белгийската демокрация за
получаваніе всеобщото гла-
соподаване, не безъ сжжа-
ление ще узнаятъ, че тѣзи
смутове сж причинили съ-
стотини чловѣчески жърт-
ви.
Народнитѣ масси, вед-

нѣжъ разѣрени, дѣйствуватъ
слѣпо, като не се подчиня-
ватъ на своитѣ водители.

Брюкселъ въ продълже-
ние 28, 29 и 30 Мартъ (10,
11 и 12 Априлий н. с.) е
билъ театръ на ужасни ди-
ви сцени. Въ четвъртъкъ
вечерята, едно дѣйствително
сражение се е открило прѣдъ
градскитѣ сѣвѣтъ мѣжду тѣл-
пата и полицията. Това е
било една военна прѣстрѣл-
ка, както върху бойно поле,
съ многобройни убити и
ранени отъ двѣтѣхъ страни.
Касапницата е траяла много
часове Тѣлпата, която би-
ла отблѣсната отъ байоне-
титѣ, се събра на въ улица
Минимъ, гдѣто баррикадитѣ
сж биле въздигнати въ е-
динъ мигъ.

Жандармерията се помѣ-
чила да распрѣсже жанафе-
тантитѣ, велѣдствие на ко-
ето се произвѣла страшна
неразбория; мъртви и ране-
ни — мѣжду тѣхъ жени и
дѣца, сж покрили земята.
По-вѣче отъ сто ранени сж
били прѣнесени въ градскитѣ
сѣвѣтъ, който билъ прѣвѣр-
натъ на болница.

Едва въ единъ часъ прѣвъ
нощта жандармерията спо-
лучила да раввали барри-
кадитѣ.

На другий денъ сжщитѣ
сцени сж се подновили съ
по-голѣма свирѣпность отъ
страна на тѣлпата. Нѣколко
магазини сж биле разруше-
ни; никой търговецъ не е
смѣялъ да излѣзе на улица-
та. Кървави сръщи е имало
на много мѣста изъ града
мѣжду тѣлптитѣ и жандар-
митѣ.

Въ една опредѣлена ми-
нута стѣкла цѣлни съ вет-
риолъ сж биле хвърлени
срѣщу жандармитѣ, които
сж падали, като сж издава-
ли ужасни викове.

Болницитѣ сж пжлни съ
ранени, отъ които на мно-
вина отрѣзали краката. Мно-
го жандарми сж останали
слѣпи отъ витриола.

Положението изобщо въ
Белгия е доста застраши-
телно.

Прѣговоритѣ за миръ.

Миналий четвъртъкъ въ
каммерата на общинитѣ е
станалъ въпросъ относител-
но миссията на Г-на Шал-
кбургера прѣдъ шефовеѣ
на Оранжската република
и боерскитѣ генерали.

Г-нъ Шамберленъ е заявилъ че незнае, ако постъпките на боерите могатъ да се взематъ за едно сериозно предложение; но на всѣкакъвъ случай Англия би желала да се тури край на кръвопролитие, като прокламацията на Лордъ Китчинера остава въ сила.

Увѣряватъ, спорѣдъ една депеша отъ Претория, че английскитѣ и боерски представители сж се съгласили върху условията на мирѣтъ. Прибавятъ, че Англия не е направила никаква концессия.

Единъ другъ английски журналъ Central News' увѣрява, че Стейнъ, Деветъ и Вотха сж се съгласили за миръ, като биле приели условията, предложени отъ страна на Англия

Английскій протексинализъмъ.

Разноскитѣ, необходими за поддържанieto на войната, сж заставили английското правителство да търси нови източници и то мисли, не само да повдигне вноснитѣ мита, но и да обложи тѣзи стоки, които до сѣга сж се ползували съ свободенъ вносъ. Говори се даже, че и житото ще бжде обложено съ мито.

Интересни случаи има на усигурителната бурса, гдѣто се намиратъ усигурителитѣ които усигуряватъ клиентитѣ си противъ увѣличението на митата.

Предполага се, че ще бждатъ обложени съ мита: дървата, хранитѣ, петрольтъ; ще бждатъ увѣличени данѣцитѣ на захарѣта и чая, както доходния данѣкъ.

Пжтуванието на Персийскій Шахъ.

Персийскій Шахъ ще напусне Тахеранъ въ Вторникъ

и ще пристигне на 5 Май въ русска територия. Той ще посѣти: Виена, Венеция, Римъ, флоренция, Миланъ, Балъ, Франкфуртъ, Карлсбадъ, Петербургъ и ще се върне въ Персия.

Прѣди да тръгне за Европа, Шаха ще уволни министра на войната, Княза Амиръ Кханъ и Генералний Управителъ на Тахеранъ, княза Ейнъ елъ Даулахъ, братъ на министра.

Прѣвъ своето отсъствие Музаферъ едъ Динъ ще остави за свой регентъ третия си синъ, князя Абухъ Фатхъ Миръ, който е сега на 21 година, който и ще бжде нарѣченъ министръ на войната.

Вижда се, че шахътъ не е билъ доволенъ отъ регентството на своя втори синъ Миликъ Мансуръ Мирза, когото бѣше оставилъ прѣвъ първото си пжтувание.

Цанковиски маниери.

Отъ 17 февруарий н. г., когато се извършиха изборитѣ за народни представители за XII то обикновено народно събрание, днешнитѣ властующи, като имаха на своя страна властѣта съ сичкитѣ ѣ расклонения, като че сж сбъркали пусулата и незнаятъ кой пжтъ да хванатъ. Тѣзи дата се исправя като гвоздей въ сърдцето имъ, щомъ се помислятъ, че слѣдъ сичко което направиха простено и непростено само да се избертъ послушни депутати и като неможахъ това да добиятъ, прибѣгнаха до такива маниери, само и само да подмаматъ депутатитѣ, щото станяха за присмѣхъ на хората.

Най напредъ лжгаха, че не биле готови законопроектитѣ и за това трѣбвало да

се свика народното събрание въ максималния срокъ, а то въ сжщностъ е, че, като нематъ болшинство, да се мжчатъ да си го набавятъ.

Както никое правителство, министритѣ отъ висотата на положението, което занимаватъ, тръгнаха да убѣждаватъ новоизбранитѣ депутати да ги подържатъ, направиха распорѣждания чрезъ управители, началници и други органи да обѣдятъ, по какъвто и да е начинъ депутатитѣ да станатъ цанковисти монополджий, но всѣкадѣ притърпѣха фиаско.

Нашитѣ цанковисти обаче не се отчаеха. Дръ Даневъ тутакси се отправи въ Руссия и слѣдъ приема, който му се направи отъ Царя, който приемъ щѣше да има и другъ български министръ председателъ при Царя на нашата освободителка, съпартизанитѣ му и нѣкои и другъ вѣстникъ почвахъ да експлоатиратъ съ това благоволение на царя, като притуреха отъ друга страна, че може да стане заемъ и безъ монопола, както и че освѣщението на шипченския манастиръ не може да стане, ако не биле на властъ цанковиститѣ.

Сичко това се прави за да се заблуди българския народъ и неговитѣ народни представители, щото като се отвори Народното Събрание да не бламира окаянитѣ цанковисти и отидатъ и се невидятъ, а да прекаратъ първата извънрѣдна сессия, да касиратъ нѣколко опозиционни депутати и като станатъ доцѣлнителнитѣ избори, да си нагласятъ такава болшинство, съ което не само да прекаратъ монополитѣ но и България да заложатъ и предадѣтъ въ чужди рѣцѣ.

Тѣзи имъ маниери обаче много добрѣ ги разбира българскиятъ народъ и прѣдставителитѣ му и съ негудуване отблжсна молбитѣ, както на министритѣ тѣй и на органитѣ имъ.

Народа се зарадва отъ приема, когото направи Царя на г. Данева, но той видѣ, че за това нѣма полза за насъ отъ заема, нито за Македония, защото банкитѣ нищо ни сж отстѣпили отъ монопола и г. Зиновиевъ съвѣтъта султана да се ржкоположи Фармилианъ, съ което да угоди на Сърбитѣ.

Колкото пжкъ до това, че освѣщението на шипченския манастиръ трѣбвало да стане при настоящето правителство, това твърдението на окаянитѣ цанковисти е освѣтъ оскърбително за народа ни, но и за нашитѣ избавители Русси, които сж проливали кръвѣта не само за цанковиститѣ, а и за цѣлия български народъ и този манастиръ ще напомни освобождението не само на цанковиститѣ а на цѣлия български народъ.

Прѣдъ видѣ на горното нѣврваме, че и тѣзи маниери на днешнитѣ властующи нѣма да имъ помогнатъ и народното прѣдставителство, ако рекатъ да го викатъ, ще имъ удари и третий шамаръ и ще отидатъ и се невидятъ или на нѣкой казанъ, или ще се скриятъ въ чурукитѣ си.

МИТИНГА ВЪ Г. СВИЦОВЪ.

Телеграфическата тревожна вѣсть, за разрѣшението което вземалъ Фармилиановий въпросъ въ турски Държавенъ съвѣтъ, съ която бѣха изнинадни свищовчани на 1 того, се прѣсна кате молния изъ градътъ, вслѣдствие на което още сжщий денъ въ 11 ч. прѣдъ пладне се събраха вѣколко граждани

и се избра една коммисия съ яща отъ:

- Свѣщенникъ Стеф. Мила
- Г-нъ В. Дв. Божиновъ
- „ Гавр. Б. Неновичъ
- „ Дим. Ст. Брѣчковъ
- „ Ат. Буровъ
- „ Ат. Данковъ
- „ Рашио Пеневъ
- „ Христо Райчевъ
- „ Т. А. Божиновъ
- „ Дим. Тричковъ
- „ Вл. Маневъ
- „ Петръ Пзрговъ
- „ Илия Л. Няголовъ
- „ Беливаръ Каракаше
- „ Дим. Стеревъ

която веднага нарѣди да се митингъ и издаде слѣдующъ въззвание:

ВЪЗВАНИЕ

Неприятелитѣ на България готвятъ нови нещастия за неосвободенитѣ наши тѣя отвѣдъ Рила и Родитѣ. Чрѣвъ ржкополаганна сърбина Фармилианъ епископъ въ Скопие, се ви смъртоносна стрѣла, ято ще се забие въ сърцето на нещастна Македо

Съграждани

България ще има достатъчна мощъ да ошети бата на вековний си неятелъ въ Цариградъ — перъ, който слѣдъ окотелната побѣда, която се нанесе прѣвъ 1871 г. на отъ цѣлокупний Българскиятъ народъ, съ създаването на Свѣтата Българска Екзархия, днесъ подносвоитѣ фанариотски и ги, за да бжде на новоразенъ.

Елате съотечествени на многолюденъ митингъ площада прѣдъ градска градина днесъ въ 5 1/2 часа да протестираме противъ коварний фенеръ и сръката злоба.

БОГЪ е съ НАСЪ, но не е противъ НАСЪ.
гр. Свищовъ 1 Априлий 1901
Коммисия

ПОДЛИСТНИКЪ

„Нинѣ отпущаеш!...“

«Запасъ отъ храни въ Парижъ има достатъчно; ето защо градътъ, въоржженъ съ тѣрѣние, мжжество понася обсадата, за да даде врѣме на своитѣ братия въ провинцията да му дойдѣтъ на помощъ. — Това ни налага велики обязанности, първата отъ които е, щото всичкитѣ ни мисли да бждатъ за войната. Нѣка отидемъ въ нея съ всички сили, защото е по-добрѣ да умремъ, отъ волкото да понесемъ поаза за раздроблението на Франция!»

Ето какви обявления сж биле залѣпени въ всичкитѣ градове и села, още незаети отъ побѣдителитѣ немци, а отдолу подъ тѣзи обявления стоѣли подписитѣ на диктатора Гамбета, бждщий списателъ на Франция.

Разбира се, че подобенъ родъ възвания наелектризираха населението. Седемнадесетгодишний Морисъ Ламеръ неостаналъ чуждъ отъ това наелектризиране.

Когато баварцитѣ, подъ началството на Фонъ-дър-Танна ограбили всичко, каквото ималъ Ла-

меръ, Морисовий баща, момикътъ се рѣшилъ да отмѣсти за този грабежъ и се заплѣлъ да убие цървия «Синъ—дьяволъ».

Прѣди да се стигне до Сентъ-Е имало една височина, устройството на която било таково, че можѣли да се видятъ немскитѣ отряди, които идѣли отъ Богуа къмъ Орлеанъ, безъ неприятеля да забѣлжи това.

5-ий Ноември отъ 1870 година билъ дждливиъ денъ Мжглитѣ неоставали да се видятъ двадесетъ хилядитѣ немци съ сто и десетъ хилядитѣ французи, които нераздалѣко едни отъ други биле готови да се избиятъ всѣкой минуза

На височината стояла крайната стража, състояща се отъ двама солдати

— Я погѣдай отъ тѣзи страна, Тони, не ти ли се вижда, че това сж французски кирасири?

Втория солдати внимателно погѣдналъ по показаното му направление.

— Дѣйствиелно, това сж кирасири съ дългитѣ конски опашки на шапкитѣ имъ; тѣ сж сжщи като тѣзи, които бѣхме хванали роби подъ Седанъ. Жално, че не сж наблизо, да имъ гржмнж.

— Остави. Тѣ незнаятъ, че има

поставена стража. Ако би да се доближатъ, то тогава безъ стрѣла не ще мине.

— Но, вижда се, че не ще се доближатъ; виждамъ, че се връщатъ.

Дѣйствиелно, французския коненъ патрулъ се върналъ назадъ.

По стария отъ двамата германски солдата пратилъ по-младия, да се върне въ аванпоста и да съобщи че сж видѣли на 1500 метра шестъ души отъ французскитѣ кирасири.

— Азъ сѣга ще отида и ще се върна, — казалъ по-младия.

Младия солдати изчѣзналъ, като оставилъ самъ другия си, нато, безъ да се омасява отъ нѣщо, облѣгналъ пушката си на страна, извадилъ отъ джебѣтъ на мундира си фотографическия портретъ и вшилъ въ нея любящъ погѣдъ.

То било портрета на младата му жена, която държала на колѣнетъ си първичкото имъ дѣтенце.

Колкото по-вѣче се взиралъ въ портрета, до толкова въ неговото възображение се възобразила неговата кжща съ най-малкитѣ подробности. О, кога пакъ ще се върне дома, за да видя снѣжнитѣ върхове на баварскитѣ Алпи.

— Но най хубави отъ всичко

сж моята жена и дѣтенцето, което днесъ навършва първата си година; да жена ми е добра майка и върна жена

Той приближилъ портрета до устнитѣ си и го поцѣлувалъ; очитѣ му сж напѣнили съ слъзи

— Ако можяхъ поне за единъ часъ да бждж днесъ дома, о, Боже!...

Това било послѣдний гласъ. Отъ дирѣ на гората Морисъ Ламеръ приближилъ до главата му револвера и го застрѣлялъ. Когато младия французинъ погѣдалъ да ли не трѣбва още единъ крушумъ, солдата починалъ; тихо и неподвижно лѣжалъ той на земята; Морисъ се убѣдилъ, че «синия дьяволъ» умрѣлъ.

Морисъ Ламеръ набързо се оглѣдалъ, да ли няма да вдигне нѣщо за трофей; опасно било, защото слушали стжнии отъ баварския патрулъ, който, вижда се, идвали да разузнаятъ, защо се е гържѣло.

А, това що е! Наблизо стоялъ фотографическия портретъ. Той го грабналъ, защото трѣбвало да бѣга, що му сили държатъ; за негово щастие, той не билъ сподирѣвъ; неговото престѣпление останало не навазано.

Той стигналъ въ стаята си, да срѣщне нѣкого. Баща му нѣколко врѣме живѣялъ въ като бивши депутатъ и патриотъ, той взималъ дѣтелъ частие въ дневнитѣ събития, командувалъ, по заповѣдъ на менно и правителство, народна рдия. Майка му била въ си и незабѣлжила излизани възвръщането му. Той нѣ ималъ братия и сестри.

Той заключилъ револверъ дулаия, извадилъ портрета на нана да го разгѣжда. Голѣло очудванието му, когато, то изображението на баварски датинъ, той видѣлъ усмихнато лице на млада жена и дѣ Бавко разочорование!

„Вѣроятно, това е портрета жена му и дѣтенцето му. Но не ми влиза въ работа; азъ нѣлнихъ своя дългъ, като видѣхъ отечеството си отъ «синъ дьяволъ». Така трѣбвало бжде. Око за око, това е девизъ; война до послѣдната капка, догдѣто всичкитѣ баварци и прусаки не бждатъ унищожени поне прогонени отъ свѣтитѣ предѣли на Франция. Жале, че моя крушумъ уби живъ челоувѣкъ“.

Въ 6 часа послѣ пладнѣ пла- да прѣдъ градската градина се грегъне отъ публика.

Г-нъ Гавр. Б. Неновичъ съ нѣ- който прочувствени думи предложи да се избере бюро, което се избра. Избра се за прѣдсѣдатель на бю- рото г. Вл. Ив. Божиновъ, който като поблагодари за честта която му е направена, обяви че е готовъ да даде думата, ако нѣкой би по- желалъ да говори.

Пръвъ взе думата г. Димитръ Бръчковъ, който въ встъпление на речта си обяви, че като държав- нъ чиновникъ, Директоръ на Истинното Държавно Търговско у- чилище, съ рискъ на службата си не е рѣшилъ да говори на ми- тинга, защото той намира случая гвърдѣ важенъ и съдбоносенъ. Г. Бръчковъ, като описа цѣлѣта за която се е свикалъ митинга, дър- жа една твърдѣ съдържателна рѣчь, която бѣ удобрена отъ събравши- я се.

Слѣдъ г. Бръчкова взе думата Б. Баракашевъ, които държа то- же доста съдържателна рѣчь.

Послѣ неказанитѣ рѣчи се взе рѣдната

Резолюция:

Днесъ на 1-й Априлий 1902 година, всички българи, Свищовски граждани, събрани на митингъ на площада прѣдъ Градската Гради- на, избраха за бюро на митинга: Г. Владимиръ Божиновъ, Гавр. Б. Неновичъ, Атанасъ Буровъ, Гедоръ А. Божиновъ, Филипъ Ма- яновъ, Христо Райчовъ, Белазаръ Каракашовъ и като изслушаха рѣ- нитѣ на ораторитѣ Г. Г. Димитръ Бръчковъ и Белазаръ Каракашовъ, единодушно взеха слѣдната резолю- ция.

1) Протестираме и ходатайст- вуватъ чрѣзъ Г-на Предсѣдателя на Министерскій Съвѣтъ Г-на Ми- нистра на Външнитѣ Работи и Ис- ловѣданията прѣдъ Високата Пор- та, да не допуца назначаването на Сърбина Фирмилиана, или кое и да е друго лице, освѣнъ вмѣшчи- вѣ право, съгласно чл. 10-й отъ Императорскій Ферманъ отъ 8-й нвхидже 1826—год. 28-й Фев-

Той отново разгледалъ портре- та. Тя е хубавица; едва ли има двадесет и петъ години. Какво обхо дѣте! Ехъ, скоро ще при- станигъ да се усмихвате, като се научите, че то е убитъ. Трѣбва да знаете, че азъ отиѣстихъ за неговото поругано отечество. Но, азъ сѣдната учестъ бѣше постигна- на баща ми! Ако нѣкой немски вноша..... Я, глѣдай, азъ много дълбоко размишлявамъ. Азъ се станихъ за отечеството си и ис- танихъ своя дългъ. Какво ми дава въ работа, че баварица билъ немскъ или не?"

Съ тѣзи думи той искалъ да авскъса и хвърли портрета. Въ живи минута той забѣдзавалъ на пакната страна немски надписъ; ожилъ да разбѣре само «5 No- vember».

„Днешната дата! Колко чудно! То този надписъ е писанъ прѣди колко дни..... Какво значи то- го.....“

Послѣ нѣкое размисление Мо- ризъ гаталъ, че може би днесъ ния денъ на убитий, кой- алъ въ сѣщия денъ; то- ло нови мрачни мисли въ ранцузинъ, който поло- ретъ въ мизикъ, на кой-

руарий 1870 год. —за епископъ въ гр. Скопие, понеже чрѣзъ то- ва се нанаса смъртоносенъ ударъ на нашитѣ братя въ Македония.

Българскитѣ народъ, съзнавай- ки своята мощъ въ църковното си обединение създадено съ горѣноме- натий Императорски ферманъ, ще отстаива своитѣ права противъ по- хитителитѣ, които и да били тѣ.

2) Да се даде съчувствена те- леграма по сѣщия въпросъ и до Негово Блаженство Екзарха, съ слѣдующето съдържание:

«Ръкопологаването на Сърбина Фирмилиана за Скопски Епископъ постави въ ново нещастие наша- та Свята Православна Църква, отъ която нашитѣ едноврѣни братя Скоп- чани съставляватъ нераздѣлна частъ.

Свищовчани, като се присе- дияватъ напълно къмъ стороното отъ Васъ до сѣга по защитата църковнитѣ права на братята ни въ Македония, а особено на тѣзи въ Скопие, молитъсвуватъ, щото всемогущий Богъ да низпосли Свя- тото Своето Духа, който да убодри Ваше Блаженство за запазване прѣдъ правителството на Негово Императорско Величество Султана, Духовнитѣ ни права и цѣлостта на святата ни църква отъ всекъ- ви посѣгателства».

Наученъ отдѣлъ.

Медеоина

Седемьстотинъ и шестде- сетъ грамма косми сж намѣ- рени въ стомаха на едно мла- до момиче, което има 16 годи- на! Има млади момичета, които сж прирастени, да глѣтатъ иг- ли, кончета, кърии и пр., съ ед- на дума, разни вкусове. Има дру- ги, които ядѣтъ престилкитѣ си, роклитѣ си, като ги глѣтатъ нар- че по нарче. Чудни сж тѣзи, ко- ято глѣтатъ игли съ цѣли дузнии, които слѣдъ нѣколко врѣме изди- затъ прѣзъ кожата имъ. Такива млади момичета глѣтатъ съ страсть тѣзи опасни предмѣти, безъ да могатъ да си дадѣтъ смѣтка за вършеното.

то написалъ: «Сентъ Е, 5-ий Но- емврий 1870 г.» и скрилъ илина съ портрета въ чекмеджето на ма- сата си. Като слѣзвалъ при май- на си, той не казалъ нито дума за своя подвигъ.

Баварскитѣ солдати погрѣбали другаря си въ гробищата на Сентъ Е, а въ далѣчната му родина о- сиротенитѣ прочели въ смисъла на убититѣ:

«Йосифъ Геллеръ, ефрейторъ отъ 2 пѣхотенъ полкъ, отъ В. въ Герния Бавария, убитъ неизвѣстно отъ кого на 5-ий Ноемврий 1870 година.»

* *

Преминали десетки години.

Въ градеца В младата вдовица отначалото едва ли неослѣпяла отъ илачъ. Но трѣбвало да се помие- ли за дѣтето и да работи за двѣтѣхъ. Тя събрала всичката си енергия и почнала да работи; тя прала и шила на хората и спо- лучила да отхрани дѣтенцето, ко- ето станало чудесно момиче. Тя станала на двадесетъ и седемъ го- дини, и сгодена била за Фрица, но биле заставени да отлагатъ свадбата, догдѣто той задово само- стоятелна работа.

А Морисъ Лемеръ? Той изгу- билъ своята обична живость; отъ

Младото момиче, въ стомаха на което сж намѣрени 760 грамма косми, е имало тѣзи страсть въ продължение на нѣколко години, догдѣто почнало да има силни бол- ки. Г-нъ Д-ра Жиро е представилъ тѣзи масса отъ косми прѣдъ хи- рургическото дружество въ Лионъ. Отъ начало е било трудно да се опредѣли болѣста, защото младо- то момиче е крило отъ доктора тѣзи си страсть. Прѣдилагало се е, че има перитонитъ, охтика. Ко- гато обаче се направила една гас- тротомия настѣглили сж отъ сто- маха единъ пакетъ отъ косми.

Младото момиче послѣ операц- ята е исповѣдало, че въ продол- жение на четире години е глѣта- ло косми.

Полѣзна рецепта.

Твърдѣ често, по причина на продължителна болѣсть въ гърлото, амигдалитѣ (сливицитѣ) добиватъ единъ обезпокоителенъ обемъ и това се прѣврѣща на една окон- чателна болѣсть. За да се излѣку- ва, има два начина: вътрѣшно лѣ- кувание, като се употрѣбѣва те- нически срѣдства, като варовъ фос- фатъ, идио-томически сиропъ и др. Външното лѣкувание се състои отъ всеядновно гаргарание съ сулфур- на вода и отъ външно мазание съ йодова тинктура, или, още по- добрѣ, съ слѣдующий растворъ:
Цинковъ Хлоруръ 1 грам.
Дистилирана вода 100 ”
Д-ръ X.

ДНЕВНИ НОВИНИ.

Г-жа Михайловска, агентка на журнала «Мода и Домовинст- во», посети градътъ ни и на 31 м. м. въ недѣля, въ салона на град- ската градина, държа сѣзавка, ко- ято трая отъ 6½ — 7½ слѣдъ пладнѣ.

Сѣзавката състоеше върху въз- питателната роль на май- ката, облеклото на жената и дружествата.

Доводитѣ, които г-жа Михайлов- ска навѣде, както по отгледвани-

денъ въ денъ ставалъ по-замисленъ. Въ младостъ прилѣжно се училъ и станалъ добъръ инженеръ; но, принай-настоятелнитѣ искания на баща му, да взѣме управлението на неговитѣ имоти, той настоя- валъ да живѣе въ Парижъ. Старе- цътъ Лемеръ билъ принуденъ да се помири съ факта.

Морисъ Лемеръ неможалъ да мине покрай гробищата, гдѣто билъ заробенъ убитий отъ него солда- тинъ.

Той станалъ сериозенъ и мра- ченъ; той не преставалъ да мисли за убитий Йосефъ Геллеръ. Ето за- що, той искалъ да се засѣли съ- сѣмъ въ Парижъ, за да се изба- ви отъ лошото впечатление. Но и въ парижския шумъ той не се раз- вѣселѣлъ.

Послѣ двадесетъ и шестъ годи- ни отъ войната умрѣлъ баща му. Морисъ Лемеръ продалъ всичкитѣ имоти и станалъ прѣтѣжатель на богатство отъ триста хиляди фран- ка.

Когато всичко било турено въ рѣдъ, той въ Октомврий на 1897 година внезапно трѣгналъ отъ Па- рижъ. Послѣ два дни, той съпро- воденъ съ единъ господинъ, който говорилъ по немски, пристигналъ въ градеца В. въ Герния Бавария,

ето и възпитанието на дѣтето, та- ка и по носението отъ дамнитѣ семпло облекло, спорѣдъ насъ, бѣха твърдѣ основателни и ний се при- сѣденяваме къмъ апела на г-жа Михайловска, като се лѣскаемъ да вѣрваме, че свищовчани ще пре- цѣнатъ твърдѣ основателнитѣ мо- тиви на г-жа Михайловска, и пѣр- ви тѣ ще приложатъ семплото дам- ско облекло, което ще послужи за примѣръ на другитѣ.

И дѣйствително, каква полза принасятъ на жената: дългата о- пашка на роклята, съ която се о- митатъ буклицитѣ по улѣцитѣ; нат- рурфината шапка, съ разни зарза- вати и нанделки, спорѣдъ израже- нието на г-жа Михайловска; носе- нието на курсетитѣ, които сж у- бийствени за жената? Не е ли по- добрѣ тия излишни моди да оста- натъ за царжанкитѣ?

Ний ще слѣдимъ модитѣ по Великѣ-денскитѣ празници и ще се произнесемъ, дали сѣзавката на г-жа Михайловска е повлияла, и- ли е останала „Гласъ вопиющъ въ пустиня“

Г-нъ Г. И. Дачевъ, Търнов. Ловарски инспекторъ, на 2 то- го свърши курсътъ по лозарството и др. и на 4 то- го замина прѣзъ Ру- ссе за Търново. Богато г. Дачевъ отивалъ съ курсиститѣ на прак- тически занятия при градината на г. Ат. Макавеевъ, отбилъ се въ ло- зето на г. Ат. Данковъ, гдѣто по- казалъ на курсиститѣ и приеѣтству- ющитѣ, резидба на лозе хараки, нѣмско грозде и малини. Слѣдъ заврѣщанието си отъ градината на г. Макавеева, се отбилъ въ ло- зята на г. г. Ив. Тишевъ, Янко Д. Стамовъ, Георги Х. Денковъ, Николай Ил. Ганевъ и Атанасъ Ан- геловъ, гдѣто тоже показвалъ на нѣкои новодошли, както и на са- митѣ ступани, какъ трѣбва за на- рѣдъ да рѣжатъ лозята си. Както курсиститѣ, така и прѣтежателитѣ на лозя, въ които г. Дачевъ ходи, останали твърдѣ доволни отъ тѣи обширнитѣ и назидателни настав- ления отъ г. Инспектора.

На 1 Априлъ въ Понделникъ, г. Дачевъ държа теоритически курсъ

което название той узналъ отъ над- писа на намѣрений портретъ. Той разбралъ отъ кмета, че вдовица- та на ефрейтора Геллеръ била чес- тна жена, занимавала се съ пра- не и шиение, и нейната дѣщеря, слугиня, живѣяли въ градеца В.

Като получили тѣзи свѣдения чужденцитѣ си трѣгнали.

Послѣ нѣколко дена Г-жа Гел- леръ и дѣщеря ѣ били повивани въ градската ноториална кантора, гдѣто имъ обѣвили, че на тѣхно име сж вложени въ мюнхенската държавна банка 150,000 франка и че разсѣнение за този неочак- ванъ даръ тѣ ще намѣрѣтъ въ писмото, което ще имъ предаде но- тариуса.

Безмолвната отъ изумление Г-жа Геллеръ распечатала писмото и про- чела:

«Г-жо! Жестокоститѣ на война- та бѣхж помрачали разсѣдака ми до такава степенъ, щото азъ убихъ мжѣтъ Ви. Отъ тогава ме мжчи угризението на съвѣстѣта ми. Сне- мете отъ менѣ тѣжестѣта на съз- нание вината ми, като получатѣ за себѣ си и дѣщеря си полови- ната отъ моего богатство, въ раз- мѣръ на сто и неосетъ хиляди франка. Моля Ви само, да публи- кувате на 5-ий Ноемврий въ Мюн-

по болеститѣ на овощията. Слѣдъ това г. Дачевъ раздаде на курсис- титѣ калемѣ за ашладисване отъ разни видове овощия. Отъ сжщи- тѣ калемѣ(ашии)оставилъ въ Град- ското Общинско Управление.

Ний поздравяваме г. Дачева съ усѣха, когато той направи въ грдѣтъ ни, и бихме желали той родъ кусове да се правятъ по чес- то, който отъ не малка полза ще е за нашитѣ лозари и овощари.

Пишатъ ни отъ София, че Народното Събрание ще се открие на 21-й то-го. Указътъ, днесъ утрѣ ще бжде подписанъ-

Г-нъ Н. Константиновъ, ми- нистеръ на Общ. сгради и пр., се очаква да дойде въ градътъ ни, гдѣто ще прекара Великѣ-денскитѣ празници.

Съгражданинѣтъ ни г. А- лександръ Екимовъ се е сгодилъ за г-ца Анна Т. Везнева. Наши- тѣ честитавания на щастливата двойка.

Руссенскитѣ кружокъ „Дру- гарски Споменъ“ е изработилъ вече програмата си, по която ще изпълни концерта, когато ще даде въ градътъ ни на 15 то-го, втория денъ на великѣ-денъ, въ салона на градск. градина, споредъ накто бѣхме съобщили въ по миналия брой на вѣстника си.

Ето извлечение отъ програмата-

- 1) „Другарски сѣмбѣнъ“ Маршъ отъ Фр. Шросъ.
 - 2) «Руссенскій Конкурсъ» Маршъ отъ Фр. Шросъ.
 - 3) «Фантазия отъ Операта» Зрин- ски отъ Зайцъ.
 - 4) «Серенада» отъ Gh. Gounod.
 - 5) «Харватско Коло» отъ Milutin pl. Farkas.
 - 6) «Долмакински Шайкашъ» ду- етъ отъ Тембръ и баритонъ, аккомпанира Тамбур. Оркестръ.
 - 7) Интермедо изъ Операта «Кавалерия Рустикана».
 - 8) Битка «Балкански Цвѣта».
 - 9) Битка „Харватски“ Народни пѣсни» и други.
- Оркестра ще бжде управляванъ

хенскитѣ извѣстия: „Взѣхме Гел- лери.“ За това ще Ви бжде при- зателенъ французина съ имжче- ната съвѣсть.»

Подписъ нѣмало.

Г-жа Геллеръ съ дѣщеря си от- начало се забърмали и незнали, какъ да постѣпятъ съ необычай- ния даръ. Но нотариуса и свѣщен- ника, при когото церачката отиш- ла за съвѣтъ, ѣ обѣснили, че тя сповоино може да взѣме подаръка, като съ това ще свади тѣжестѣта отъ душата на мжжевий си уни- ещъ.

Тя се съгласила.

На 5-ий Ноемврий въ Мюнхен- скитѣ извѣстия било публикувано: «Взѣхме Геллери.»

На слѣдующия денъ Инженера Морисъ Лемеръ въ Парижъ про- челъ публикуваното и извикалъ: «Ний отпущаеми!...» Въ този денъ той за пѣрви пѣтъ, послѣ много години се явилъ мжжду сво- итъ другари съ доволно и вѣсело лице.

отъ добръ известия на съгражданинъ ни капелмайсторъ г-нъ Щросъ Върваме, че концерта ще бѣде достатъчно посетенъ, още повече, че въ него участвуватъ 5—6 души Свищовчани, живущи въ г. Руссе.

Наборната комисия въ нашата околия ще иреледва подлежащитъ на наборъ младежи отъ 4 до 20 того включително по слѣдующето распределение:

На 4 Бѣленска и Българенска общини.

На 5 Драгомировска, Козаръ—Белѣнска и Лженска.

На 6 Орѣшенска, Петокладенска и Татарска.

На 8 Стижеровска и Х. Мусна.

На 9, 10, 17 и 18 Свищовската Община.

На 19 и 20 ще стане тегленето на жребие.

Младежитъ отъ останалитъ села на Свищ. Околия, ще се иреледватъ въ г. Бѣла.

Въ с. Драгомирово прѣди 3—4 дена е имало една комисия отъ ст. Софря, състоища отъ г. г. Загоровъ отъ Фин. М-то, Калчевъ отъ М-то на Търговията и Земледѣлието и Фердинантъ Дечевъ отъ страна на банатчиитъ—преселенци, която, спорѣдъ свѣдѣнията ни, е обхождала всички села, населени съ преселенци банатчани и е събрала свѣдения: колко земя е била отредена на семейство, колко сега иматъ, колко дългъ иматъ на касата, колко на частни лица, колко работни сили има въ семейство и колко неработни, колко едъръ и дребенъ добитъкъ и отъ колко члена състои семейството.

Казватъ, че тия свѣдения сж биле въ свързка съ въпроса по изселванието на преселцитъ банатчани.

Прѣзъ цѣлата седмица въ насъ духатъ студени вѣтрове; ирѣдиолага се да е валео снѣгъ.

Рапицата е вече въ добро положение и спасена отъ буболечката, която я оностошава. Земледѣлицитъ, които сж посѣбили рапица, чакатъ съ нетърпение м-ць Май, за да я пребератъ, тъй като, спорѣдъ тѣхъ, не могатъ да бждатъ сигурни, до като не се пребере въ хамбара.

Сутрѣ, понедѣлникъ, ще заминатъ по ескурзия въ Одеса, Руссия, около 40 души ученици отъ мѣстното Държавно Търговско Училище. Ученицитъ ще бждатъ придружавани отъ директора си г-нъ Димитръ Бръчкови и учителя г-нъ Атанасовичъ. Ескурзията ще трае около 15 дни.

Общинското ни управление развива ползотворна дѣятелност, за подобрене съобщенията, както въ града, така и вънъ отъ него. Освѣтъ поправкитъ на градскитъ улици, сж станали поправки на мжно проходиматъ мѣста край блатото, гдѣто на по-вече отъ 2 километра отъ града съобщението е безиринатствено. За продължение по нататъкъ поправкитъ, общинското управление е помолило окръжната постоянна комисия, която нѣма основание да се не съгласи, да се направи възможно улѣненieto на съобщението поне до Бандера, тъй като за тѣзи

часть и по-рано се е грижила постоянната комисия. По този начинъ ще се има началото на толкова необходимото шосе край блатото.

Освѣтъ това се прави успортѣно съ търновското шосе една алея, която е на ирѣвършване.

Свършено е трасирането и ще почне построяването на шосето за с. с. Вардимъ — Новъ градъ. Това шосе ще способствува прѣмногъ за повдигане търговията, тъй като ще улѣсни идванieto въ Свищовъ на тѣзи селяни, които сега ирѣдиочитатъ с. Новъ градъ.

Музикаленъ оркестръ въ Свищовъ се устройва отъ особень регентъ, който е вече ангажиранъ отъ тукашното музикално дружество. Регента щалъ да дава и частни уроци по музиката. Ний сърадваме инициаторитъ съ добрата идея.

Докиадтъ даденъ отъ Економический съюзъ въ градътъ ни на Г-на Министра Константиновъ, е повлиялъ за удовлетворение нѣкои економически потребности за Свищовъ. Направено е вече распорѣждане за рѣдново пощенско съобщение.

Съгражданинъ на г-на Министра чакатъ съ нетърпѣние часъ по-скорошното удовлетворение най-важната необходимостъ—*желѣзнопѣжтний клонъ Свищовъ—Централната линия*

Блатскитъ известия, въ послѣдния си брой, сж пълни съ злѣчь и отрова противъ народната партия, за смѣтка на кояко цѣли петъ години редактора му се храни като кворавъ и снести нѣкоя парца да храни себе си и... прѣзъ врѣме, когато ирѣжда другитъ партии. Тая хайдушка мачавра, бѣше си поспирала зихаря и хайдушкитъ и бѣше се помирвалъ съ хайдушкото си положение; но 1 Априль го е зашамадилъ и като побъркалъ адреса, търси го въ нѣкой членъ отъ народната партия. Обаждаме веднажъ за винаги на тоя хайдушинъ, че ако има нѣкой компрометранъ, то е именно той, нѣщо-известно на цѣлия градъ.

Търговски Отдѣлъ

Неблагоприятнитъ рапорти за вѣроятний резултатъ отъ есеннитъ посѣви въ Америка, както и за недобрата реколта въ Аржантина, причинихъ едно повишение на хранитъ въ американскитъ пиащи; тая депешитъ съобщаватъ едно важно повишение отъ 1 до 2 1/2 цента за житото и отъ 1/2 до 3/4 цента за мисиритъ.

Поголѣмата часть отъ европейскитъ пиащи не сж повлияхъ отъ повишенieto въ Америка. Берлинъ и Буда-Пеща, иматъ напротивъ чувствителни понижения; Лондонъ тоже е въ реакция, съ голѣма слабостъ въ цѣнитъ и търсението. Денешатъ съобщаватъ:

Ню Йоркъ: жито сѣга 87 3/8 цента, повишение 2 и 5/8 цента, за Мая 79 7/8 ц. пов. 1 1/8 ц. За Юлий 80 1/8 ц. пов. 1 3/8 ц. Мисури сѣга 70 1/2 ц. пов. 3/4 ц. за Мая 63 3/4 ц. пов. 1 1/2 ц. За Юлий 67 1/4 ц. пов. 7/8 ц.

Чикаго: жито за Мая 73 7/8 ц. пов. 1 1/2 ц. за Юлий 74 7/8 ц. пов. 1 5/8 ц. за Септември 74 1/2 ц. пов. 1 5/8 ц. Мисури за Мая 63

ц. пов. 3/4 ц. за Юлий 63 ц. пов. 1 ц. за Септември 62 3/8 ц. пов. 1 1/4 ц.

Буда Пеща: жито сѣга 9,12 пониж. 15 хел. Мисури за Мая 4,85 пон. 6 хел. Рапица за Августъ 11,75 пон. 10 хел. за 50 килограма.

Берлинъ: жито за Мая 166,00 марки пон. 0,25 сент.

Парижъ: жито за Августъ 22,20 повишение 10 сент. Брашна за Августъ 27,80 пон. 25 сент. Рапицово-масло за Августъ 60,00 пон. 25 сент.

РАЗНИ

2.500,000 франка награда за болѣстъта ракъ.

Медицинското и Хирургическо дружество въ Лондонъ сж основали единъ фондъ отъ 2,500,000 франка, която ще се даждъ на тогози, който ирѣдстави най-сигурното срдѣство за дѣкуването на болѣстъта Ракъ.

Английскитъ Царь Едуардъ VII, който се интересува твърдъ живо за тѣзи ужасна болѣсть, която умора сестра му, Императрицата Фризерика, е взѣлъ модъ свое покровитѣлство това дѣло.

100,000 франка награда по изборитъ.

Французскитъ вѣстникъ Regaro обѣщава на своитъ читатели слѣдующитъ награди:

Отъ 100 до 3000 франка на тѣзи, които могатъ да предскажатъ резултата отъ изборитъ за едванъ департаментъ.

100,000 франка на тогози, който може да предскаже резултата отъ 86 департаментъ, т. е. общий съставъ на бжджната каммера.

Мисли и Изрѣчения

Трѣбва да възлизаме съ увѣренность, че нѣма да ни застава въ да сизваме.

Най-доброто срдѣство, за да се узнаватъ и добръ избиратъ държавнитъ хора, е, да се отстраняватъ тѣзи, които сами се въздигатъ, и да се въздигатъ тѣзи, които сами се отстраняватъ.

Mannel.

Ний би сполучвали по-вече, ако бихме се показвали такива, каквито сме въздадени, отколзото да се трудимъ да биваме такива, каквито несме.

La Rochef.

Смѣшани

Непомѣртна награда

— Какво би направилъ, ако намѣришъ стохиляди лева?

— Бихъ далъ хиляда лева награда на тогова, който ги е изгубилъ.

Срдѣство за право вървѣние

— Ваший синъ е доста немирень въ училището; азъ го посавямъ на колѣно. За да го привикна да върви изъ правий пѣтъ.

ОБЯВЛЕНИЯ

ОБЯВЛЕНИЕ

Продавамъ 1) Единъ дюкенъ двуетаженъ надъ подница, находя-

ще се въ скелата улица «Мосто вая» № 2248. при сжсѣди: Димитръ Миневъ, Панайотъ Лазаровъ и пѣтъ; 2) Една гора около 40 дек. въ Свищовския районъ, мѣстностьта „Матката“, при сжсѣди: Коста Ив. Пелтековъ, Парашкева Прашановъ, Илия Тръчковъ и пѣтъ.

За споразуменне до менъ.

3—5 Банчо Николовъ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 3075

Подписаний Сждебень Приставъ при Търновскитъ Окрж. Сждъ Свищовскитъ участъкъ, на основание изпълнителний листъ подъ № 3294 издаденъ отъ Свищов. Градскитъ Мировой Сждия въ полза на Петко П. Ивановъ отъ Свищовъ срѣщу Христати Андѣевъ отъ ежщитъ градъ за искъ отъ лева нове 1004—1026 отъ Гражданското Сждепроизводство, обявямъ че отъ 21 Априль до 21 Май т. г., до 5 часа послѣ пладнѣ включително, въ канцеларията ми ще трае публичната продажъ на слѣдующитъ длъжникови недвижими имоти свободни отъ поржчтелство, плотена, антихреза и запоръ, а имено:

1) Едно дворно мѣсто отъ 20 метра лице и 12 метра дълбочина, въ него построена една двуетажна къща, долния етажъ дюкянъ, горния двѣ стаи и антре построени (долния дюкянъ) отъ камакъ а горния (къщата) съ керпичъ, паянтъ до нея сайвантъ отъ дѣски, който обема 12 м. дължина и 7 метра ширина (лице) покритъ съ керпича при сжсѣди: Бр. Драганови, дюкенитъ на длъжника, Николай и Илия Ганеви и улица „Княжеска“ № принадлежаща на длъжника Христати Андѣевъ; оцѣнена за 1000 лева.

Желающитъ да купятъ, могатъ да се явватъ въ канцеларията ми всѣкой присжтственъ денъ и часъ за да ирѣглеждатъ книжата и да надаватъ.

гр. Свищовъ, 28/III 1902 година.

Сждеб. Приставъ: Б. П. Радевъ.

1—333—1

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 3312

Подписаний Сждебень Приставъ при Търновскитъ Окр. Сждъ, Свищов. участъкъ, на основание изпълнителний листъ подъ № 7672 издаденъ отъ Свищовскитъ Градскитъ Мировой Сждия въ полза на Наслѣди. на покойний Дим. Ив. Сарѣбевъ, Свищовъ срѣщу Сжби Ст. Моновъ отъ с. Орѣшъ за искъ отъ л. ст., лихви и разности съгласно членове 1004—1026 отъ Гражданското Сждепроизводство, обявямъ, че отъ 21 Априль до 21 Май т. г., до 5 часа послѣ пладнѣ включително, въ канцеларията ми ще трае публичната продажъ на слѣдующитъ длъжникови недвижими имотъ свободенъ отъ поржчтелство, ипотена, антихреза и запоръ а имено:

1) Една нива въ мѣстностьта «Бря—Могила» отъ 8 дек. при сжсѣди: Левиджо Карабовъ и отъ двѣ страни пѣтъ; оцѣнена за 40 лева и 50 ст.

Желающитъ да купятъ, могатъ да се явватъ въ канцеларията ми всѣкой присжтственъ денъ и часъ

за да ирѣглеждатъ книжата и надаватъ.

гр. Свищовъ, 4 Априль 1902 Сжд. Приставъ: Б. П. Радевъ 1—334—

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 3356

Подписаний Сждебень Приставъ при Търновскитъ Окрж Сждъ Свищовскитъ участъкъ, на основание изпълнителний листъ подъ № 76 издаденъ отъ Свищ. Град. Мир. Сждия въ полза на покой Димитръ Сарѣбевъ отъ Свищовъ срѣщу Яко Маряиновъ отъ с. Орѣшъ за искъ отъ лева ст., лихви и разности съгласно членове 1004—1026 отъ Гражданското Сждепроизводство, обявямъ че отъ 20 Априль до 21 Май т. г., до 5 часа послѣ пладнѣ включително, въ канцеларията ми трае публичната продажъ на слѣдующитъ длъжникови недвижими имоти свободни отъ поржчтелство, плотена, антихреза и запоръ а имено:

1) Нива отъ 5 дек. и 2 въ мѣстностьта «Радулци» Орѣшенска землище при сжсѣди: тръ Андѣевъ, Бернардъ Ченя Николовъ и Димитръ Мачовъ, оцѣнена за 25 лева 50 ст.

Желающитъ да купятъ, могатъ да се явватъ въ канцеларията ми всѣкой присжтственъ денъ и часъ за да ирѣглеждатъ книжата и надаватъ.

гр. Свищовъ, 5 /IV 1902

Сжд. Приставъ: Б. П. Радевъ

1—335—

РЕДАКЦИОННО СЪОБЩЕНИЕ

Обръщаме вниманието на г. г. ишиер сующитъ се, че етнотникитъ ни, който се печати въ 800 землярни, и който най-много распространень въ градътъ, колията и страната за напрѣдъ намалѣта таксата на приставскитъ и други обдѣления отъ 3 на ст. Редовнитъ адомити на приставски бавления и частни реклами, могатъ полугатъ значителна намаление отъ такса, по особно разумение. Троче, моляватъ се г. г. интересующитъ се, се отнасятъ за разумение до книжарницата на Данковъ & С-е.

Отговорникъ А. Димитровъ Свищовъ, печ. на А. Н. Данковъ & С.

РАТНИКЪ

ЗА ИКОНОМИЯ, ЛИТЕРАТУРА И ПОЛИТИКА.

Излиза за сега вѣсника Недѣля

Годиш. абонаментъ 6 л.
Полугодишенъ 3 л.
За три мѣсеца 2 л.

За странство 10 лева год.
ПРЕДПЛАТЕНИ.

Единъ брой 15 ст.

Всичко що се отнася до вѣстника, се адресирава:

Ред. в. „РАТНИКЪ“
Свищовъ.

Обявления

за 1 кв. с. м. на 1 стр. 10 ст.
на другитѣ страницъ 8 ст.

за приставски обявления се плаща по три стот. на дума.
Всичко въ предплатата.

Ръкописи и дописки назадь не се връщатъ.

Георги Д. Аврамовъ не ще приема посещения на имения си день 23-й т. г.

Георги Д. Стамовъ, на 23 того, Георгиевъ день нѣма да приема визитни посещения.

Георги Гиковъ не ще приема посещения на имения си день 23-й того.

ПОСЛЕДНА НОВИНА
Прочутата прѣжда „Аврамъ Кронтонъ“ за платна прѣстигна само въ магазина на **Петръ Гиковъ**.

▶ ПАЗЕТЕ СЕ ОТЪ ФАЛШИФИКАЦИЯ: ◀
2—5

Упадъка на гр. Свищовъ.

Въ миналия брой на вѣстника си обещахме, че ще се повърнемъ върху въпроса за упадъка и почти пропадналия едновременния търговски градъ Свищовъ. Причинитѣ за упадъка на тоя градъ правятъ исключение отъ тия на другитѣ градове, тъй като не е само общата криза, която съществува въ цялия свѣтъ, а има причини създадени исклучително за г. Свищовъ.

Ний нѣма да се спираме върху значението на желѣзопътната мрѣжа, нито върху това на централната линия, защото при други условия на г. Свищовъ тѣ не биха имали това значение, каквото имъ се отдава отъ нѣкои, но не можемъ да отречемъ и факта, че прекарването на централната линия близо край района на Свищова и създадената врѣменна, а сега постоянна, сомовитска линия, която едва ли работи прѣзъ годината 3—4 м-ца, значително способствуватъ за упадъка на тоя градъ.

Отслабването на търговията въ г. Свищовъ започна да се чувствува най-много отъ 3—4 години, именно отъ ко-

гато се закри Свищовския окръгъ и никополската околия се присъедини къмъ Плъвенския окръгъ отъ една страна, и отъ друга, направанието и поправката на окръжнитѣ и мѣждуселски шосета въ съседнитѣ окръзи, а изоставанието на нашитѣ на дирѣ. При това трѣбва да се прибави и пунктветѣ въ близкитѣ край града села Бѣлени и Новградъ, къдѣто сега се товарятъ по нѣколко шлепове съ храни, които бѣзъ тѣхъ щѣха да бждѣтъ товарени на свищовското пристанище. Фактътъ, че отъ 23 того, Георгиевъ-день, се напушатъ повече отъ 20 магазини въ градътъ и нѣкой отъ досегашнитѣ имъ наематели отиватъ да продължаватъ търговията си по пунктветѣ, гдѣто сж си приготвили и магазини, както и напушанието на нѣкои отъ заможитѣ ни съграждани градътъ и преселванието имъ въ други, като Варна, Руссе и София, красноречиво говори въ полза на това, което ний твърдимъ. Отъ това става явно, че причината за упадъка на градътъ Свищовъ не е само вслѣдствие общата криза, тъй като другадѣ има търговия, къдѣто и отиватъ нѣкои отъ съгражданиитѣ ни, нито пъкъ въ това, че Свищова не билъ свързанъ съ желѣзнопътенъ клонъ съ централната линия, а най-главното и най-важното е, че слѣдъ закриване на окръгъ, вдигнаха се: Окръжно Управление, Финансово отдѣление, Акцизно отдѣление и Окръженъ Сждъ, като се остави само едно отдѣление отъ Търнов. Окр. Сждъ, съ околия отъ 28 села, свършено бѣдни или както нѣкои ги наричатъ, исецеденъ лимонъ, които и да искатъ да дойдатъ нѣма защо, нито пъкъ има пжтица, мостове, каквито другадѣ има, за да ги накара да дойдатъ въ Свищовъ, та покрай това, да става и търговията.

Ето защо, споредъ нашето убеждение, най-наложителнитѣ нужди за подигане на г. Свищовъ и да се държи на равно съ другитѣ градове, необходимо е, за сега, да се ходатайствува за слѣдоуещото:

1) Ако не е възможно да се възобнови Свищовския Окръгъ, то поне къмъ сждебното отдѣление отъ Търнов.

Окр. Сждъ да се образува една сждебна околия отъ около 70 села, отдѣлени отъ съседнитѣ околии близки до Свищова, съ което ще се даде възможность на жителитѣ отъ присъединенитѣ четиридесетъ села да дохождатъ по нужда въ града, а слѣдователно и правятъ покупкитѣ си отъ него, още по вѣче, че мнозина отъ съседнитѣ села сж исказвали това желание.

II) Да се направатъ и доискаратъ колкото е възможно по скоро окръжнитѣ и мѣжду селски шосета, които сж най-главния факторъ за улеснение на пжтуванието.

III) Да се построи мостъта на р. Янтра при с. Чаушево, пжтятъ прѣзъ когото е на ближнитѣ села около Свищова отъ Русенска и Белѣнска околии.

Тия три точки бждѣтъ ли изпълнени, изпълнението на които зависи само отъ министерството на общ. сгради, съобщенията и пжтищата и отъ Търнов. Окр. Пост. Комисия, нашия градъ ще се подигне най-малко съ 30% отъ положението, въ което сега се намира.

Слѣдъ изпълнението на споменатитѣ три точки, остава да се помисли за закриването на сомовитската линия, която на оная пустиня не принася полза на никой градъ, а напротивъ уничтожава търговията на Свищовъ, Никополъ и Орѣхово. Слѣдъ това ще слѣдва откриване на желѣзопътни клонове, гдѣто държавнитѣ, търговскитѣ и стратегическитѣ интереси изискватъ.

Дано бждемъ чути!

Значението на клонътъ „Централната — Свищовъ“ за нашия ступански животъ и за нашитѣ желѣзници изобщо.

Обща грѣшка на нашата мрѣжа. — Ступански и административни центрове. — История. — Канитъ за Свищовъ. — Свищовска търговия слѣдъ освобождението. — Други цифри за стопанското му надмощие — Желѣзно-пътното му значение. — Мнѣния на тѣхници. — Лунавъ или морето — Сомовитъ или Свищовъ. Заключение.

(отъ Г. Т. Данаиловъ).

(Продължение отъ брой 14-й)

«Доста е да се хвърли единъ погледъ върху картата на желѣзницитѣ въ която и да било европейска страна, за

да се убѣдимъ, че свързката между желѣзницитѣ и вжтрѣшнитѣ води е влизала въ съображенията на строителитѣ. Да вземемъ напр. Англия. Главнитѣ рѣки на тая страна, въпрѣки краткостта имъ, прѣдставляватъ прѣвѣсходни търговски пжтища, достъпни въ устията си за най-голъми морски кораби. Още прѣди желѣзницитѣ, Англия успѣ съ бѣлѣжито искусство да увеличи полезността на своитѣ рѣки за страната, чрѣзъ множество канали, а отпослѣ, когато се появиха желѣзнитѣ пжтища, пригоди ги систематично къмъ воднитѣ си съобщения. Една отъ най-старитѣ английски линии — *Great Western* — свързва чрѣзъ многочислени разклонения най-важнитѣ въ Англия рѣчни басейни на Темза и Северна. Рѣкитѣ Темза и Гумберъ сж тѣй сжщо съединени чрѣзъ една отъ старитѣ желѣзници — *Great Northern*. . . Безъ да говоримъ за Темза, основата на всичката английска мрѣжа, рѣката Гумберъ, въ по-голъмата частъ на своето течение има на двата си брѣга по една паралелна желѣзница; освѣнтъ това къмъ нея се завършватъ въ различни пунктове на дѣсната ѝ страна 8, а на лѣвата — 12 желѣзници. Къмъ Севернъ, освѣнтъ паралелнитѣ линии, се приближаватъ отъ дѣсно 16, а отъ лѣво 15 желѣзни пжтища. Не по-малко е тѣсна свързката между желѣзницитѣ и рѣкитѣ въ Германия. Въ западна Германия, дѣто е най-гжста желѣзнопжтната мрѣжа, главно основание служи рѣката Рейнъ. Отъ самото Боденско Езеро до устието, отъ двѣтѣ страни на Рейнъ се протакатъ паралелни желѣзници. Освѣнтъ това, къмъ Рейнъ отиватъ въ различни пунктове на неговото течение много желѣзници: На дѣсната страна 28, а на лѣвата 27 желѣзници. . . Така сжщо и другитѣ нѣмски рѣки — Везеръ, Елба и Одеръ сж окръжени отъ паралелни линии и на много мѣста сж свързани съ странични линии.» За пълнота на картината трѣба да прибавимъ, че думитѣ на проф. Чупрова се отнасятъ къмъ 1874 г. и, кар-

тата на европейскитѣ желѣзници въ наши дни прѣдставлява въ туй отношение още по-изразителни доказателства. Да прибавимъ, освѣнтъ това, че Дунавътъ е не само вжтрѣшна, но и международна рѣка. Примѣрътъ на нашата съсѣдка Ромжния, която всичкитѣ си пунктове на Дунава даже и такива слаби, като Зимниче, е съединила съ желѣзници, още по-вече трѣба да ни убѣди въ значението на дунавската търговия и съобщение. (Слѣдва).

Новини изъ София

Специална кореспонденция на в. „Ратникъ“

На Плъвненското тържество, за полагагането основния камъкъ по въздигането на монументъ за падналитѣ руски и ромжнски войници прѣзъ 1877—78 г., епархиялниятъ шефъ Н. Високопрѣосвященство митрополитъ Константинъ се разболѣ внезапно и то слѣдъ пристигането на високитѣ личности изъ София, между които отсъствуваше прѣдсѣдателя на Св. Синодъ, когото г. г. Бахметиевъ и Стоянъ Заимовъ, на чело стоящитѣ на комитета «Царь Освободитель», нарочно не поканиха, защото не билъ русофилъ.

Нѣкои столични вѣстникари съ взторгъ съобщиха, че Ромжнския дипломатически Агентъ въ София г. Мишу, наздравецата си на френски языкъ която държалъ на банкетата въ Плъвненъ, билъ довършилъ на чисто българи языкъ съ думитѣ: «Да живѣе Княза! Да живѣе България!» Помѣнатитѣ публицисти, вижда се, незнаятъ, че г. Мишу е чистъ българи, отъ баща и майка българи и той говори матерния си языкъ, като всѣки българи. Асж въ Ромжнското агенство има днесъ двама българи: агента, г. Мишу, и канцлерътъ г. Минку, който е родомъ отъ Свищовъ и има тамъ роднини още днесъ.

Отъ мѣрдавенъ източникъ почерпихъ интересната новина по пжтуването на Княза. Увѣряватъ, че понеже въ Виена и въ Петербургъ имали сжмнение, на основание нѣкои конфиденциални донесения отъ страна на прѣдставителитѣ имъ въ София, че Князътъ Фердинандъ симпатизиралъ на Македонското движение и до нѣкадѣ посредственого насърдчавалъ, и което движение черпяло много надѣжди и куражъ отъ това насърдчение, канцлеритѣ Голуховски и Ламсдорфъ по единъ много деликатенъ начинъ подѣйствували чрѣзъ роднинитѣ на Князътъ, да накаратъ тоя да напусне врѣменно територията си и да остави на своето правителство ржцѣтъ свободни да дѣйствуватъ противъ македонското движение въ България. Князътъ, веднага щомъ му било съобщено това желание на двамата канцлери, безъ да обади никому, даже и на своитѣ съвѣтници, заминава още отъ Пловдивъ право за Ментонъ при майка си, като издава една прокламация, че по сѣмейни причини щѣлъ да се бави вънъ отъ прѣдѣлитѣ на Княжеството нѣколко дни. Положително, обаче, зная, че Н. Ц. Височество ще се завърне въ Столицата си не по рано отъ прѣзъ първата половина на мѣсець Май.

Въ виднитѣ политически кръгове захващатъ да вѣрватъ вече, че въ Австро—Русското съглашение има прѣвиденъ членъ за окупирането на Македония и Албания отъ Австрийски войски. Тая окупация ще стане слѣдъ като стане достатъчно ясно, че възстанието заплашва сериозно мирътъ на Балканския Полуостровъ и че Турция е некаджрна да го потуши. Въ случай само, че до тогазъ европейската дипломация измѣни на съгласието си, което е дала днесъ на Русия и на Австрия да наблюдаватъ за мирътъ на Истокъ, тогазъ прѣдложението на Англия и Италия да се даде автономия на Македония

ПОДЛИСТНИКЪ

ТЯ

Разказче отъ Холцъ (псевдонимъ)

Това бѣше прѣзъ мѣсець 189 . . . г. Нощта бѣше горѣща, тежка. Никакъвъ прохладенъ вѣтрецъ не помрждваше дрѣвчетата. Градския часовникъ удари единъ слѣдъ полунощъ, а Тя още не бѣ заспала. Двѣтѣ ѝ дѣтца: едното момиче на шестъ години, а другото момче на четири, сладко, тихо, като агавца спяха на креватчетата си въ спалнята ѝ, на която единия проворецъ, който глѣдаше въ градината, бѣ отворенъ и чердето му спуснато. Виждаше се, че не бѣше спокойна. Мжчеше я нѣщо: често охнаше, обржщаше се въ леглото си, ту хвърляше отъ себѣ си тѣнката, памучна; ношна завивка, ту пакъ я мятеше върху полуглото си тѣло. Опиташе се да прочете нѣщо лѣко та дано ѝ се дрѣмка додрѣме, въ и това срѣдство ѝ не помогна. Какво ли я мжчеше? Дали отсъствуванието на мжжа ѝ, който прѣди два дни бѣше отпжтувалъ за родний си градъ Z, за уреждане въпроси отъ чисто сѣмѣнъ характеръ? Дали не я занимаваше бжджщата участь на милитѣ ѝ, хубави като ангелчета, рожби? Да ли нѣкакви сладки спомени отъ мо-

минскитѣ ѝ години пълняха душата ѝ и пждяха съня отъ влѣгитѣ ѝ или, мжчена отъ упреканията на съвѣстѣта си за нарушена любовна влѣтва, не можеше да заспи! Сладка ли некаква тайна се гнѣздеше въ най-скрититѣ гънки на сърдцето ѝ, която искаше съ нѣкого да сподѣли?

Часа удари три и Тя още бѣше будна.

— Да, тѣй ще назрѣва! То е най умното. . . иначе бихъ се изгнала отъ мжжа. Живота ми всѣкдневно ще се топи, като горяща свѣщъ. Едва ли нѣкога ще ми се отдаде по удобенъ случай отъ този. Мжжъ ми тѣй рѣдко пжтува . . .

Тѣзи думи Тя произнесе съ тонъ, който даваше да се разбере, че бѣше взела рѣшение, отъ което нямаше да се отклони.

Като че факта, да дойде до едно убеждение, я осмокои.

Обжрна се на другата страна и заспа.

Когато се пробуди, слънцето се бѣше високо искачило. Съ отварянието на клеачитѣ си, подъ които се показваха двѣ, като небето сини очи, Тя протегна голитѣ си, бѣли като мраморъ, ржцѣ и ги скопча надъ главата си, която се окрасяваше отъ една черна, гжста и дълга коса свободно нападала по албастреннитѣ ѝ пѣщи. Въ тѣзи обаятелна поза Тя постоя нѣколко минути съ очи втречени въ тавана, дъл-

боко замислена. Послѣ спокна, да стане отъ леглото, като произнесе думитѣ: «да, ще го направя, иначе е невъзможно!» Утренята, която е най добрия свѣтникъ за изпълнението или не на прѣзъ ношѣта взетитѣ ни рѣшения, не я бѣха отклонили отъ мисълѣта, къмъ която я бѣха довели ношнитѣ ѝ расжждения.

Часа бѣше десетъ, когато, облечена въ вжщна рокля, влезе въ работната стая на мжжа си, сѣдна до писалищната му маса, отвори едно отъ чекмедженцата ѝ, взема една отъ хартиитѣ за писма и единъ пликъ, когото надписе. Послѣ написа едно писмо, стгна го и го запечати въ надписаний пликъ. Позвжни и една дебела шопкиня влѣзе въ стаята. Това бѣ слугинята.

— Донеси отъ гардероба черната ми фуста и червената съ черно блуза! каза ѝ Тя.

— Сега, и излезе да испѣлни заповѣдѣта на господарката си.

На бързо Тя обу чипцитѣ си, вчеса се, мѣтна фустата и блузата си и така стъгмена излезе отъ кжщи, като поржча на слугинята да наглѣдва дѣцата до завржщанието ѝ. Не счете за излишно и да ѝ напомни, че скоро ще се върне.

Въ първата пощонска кутия, която се попадна на пжтя ѝ, Тя пуствна писмото и продължи пжтя си. Отби се въ единъ магазинъ, вуши си единъ—два метра нѣкаква панделка и

Разрешенъ въпросъ.

Съ писмо отъ 16 того, подъ № 1804 Търнов. Митрополитъ съобщава на Църков. настоятелство при църковата „Св. Преображение,“ че въпросътъ за още една свѣщенникъ при сжщата църква е разрѣшенъ отъ Епархийския Духовенъ съвѣтъ, въ смисълъ да се назначи още единъ свѣщенникъ при тая църква, съ условие че кандидата трѣбва да бжде семинаристъ.

КНИЖНИНА.

— Въ двойната книжка отъ текущата VIII год. на сп. „Мисълъ“ (III-IV, за мартъ и априлъ), съдържанието на която даваме тукъ изцѣло, заслужватъ особ. внимание—освѣтъ ст. на Б. Ангелова, етюда на П. Славейковъ върху П. Ю. Тодоровъ, статията на Херб. Спенсеръ и рецензията на Б. А. за сбирката на Ковачевъ и Силяновъ. Пенчо Славейковъ. Блѣнове на модеренъ поетъ. Сл. Петковъ. Пѣсни. П. Ю. Тодоровъ Ржка. Идилія. Ст. Михайловски. Недомълвки. Мисли и впечатления. Пиеръ Лоти. Далечъ отъ родния край. Божанъ Ангеловъ. Сензационната улична литература. Георгъ Брандесъ. Великитѣ хора—източникъ и цѣлъ на цивилизацията. Дръ Ат. Димитровъ. Психология на темпераментитѣ. Хербертъ Спенсеръ. Великитѣ политически суевѣрия. Критика. Б. А. Тжгитѣ на роба. Стихотворна сбирка отъ В. Ковачевъ и Хр. Силяновъ. Д. М. Историчниятъ възгледъ на природата, отъ А. Богдановъ.

ИСТИНСКИ ШОКОЛАДЪ КАКАО И КАРАМЕЛИ

Ще намѣритѣ и се увѣритѣ въ доброкачествеността имъ при Магазина Червенъ Кръстъ. 2—3

жанието на писмото явствуваше: че тя се мжчи. Значи, нещастна е въ женидбата си и чувствува нужда да сподѣли, да искаже нѣкому болнитѣ на сърдцето си, за да пораспеее тѣгата си. Ако ѝ откажа ще огорча още по-вѣче живота ѝ, казва тя. Мена избрала за тѣзи цѣлъ Ако само това е намѣрението ѝ, то никакви подли побуждения не сж я движили, когато го писада; напротивъ, то е продуктъ но за дълго време затаени, искрени чувства. Това добръ Нъ защо именно на мена, който нямамъ вѣче нищо общо съ нея, продължаваше до расжждава Любомиръ, Тя иска да искаже страданията си? Тя има родители има роднини и приятели.. Съ тѣхъ може да се посжветва, на тѣхъ може да се оплаче. Никой няма по близкостоящъ до сърдцето си никого, освѣтъ родителитѣ си. Па и тѣ сж единственитѣ, които най добръ разбиратъ болнитѣ на рожбитѣ си и които най-искуство можтъ да лѣкуватъ тѣгитѣ имъ. Тукъ има нѣщо задачно, мислеше си Любомиръ. Да ина отново да ми исказва любовнитѣ си чувства то ебезмозеловно. Платоническата любовъ отдавна и за двама ни отстжи мѣстото си на реалната. Тогава каква е истенската, сжщинската цѣлъ, на това неочакванъ rendez-vous?.. Този въпросъ го занимава дълго време. Не смѣеше да се рѣши: да се отзове ли или не на поканата.

Обвзетъ отъ тѣзи мисли той напуства бю-

САМО отъ железарний магазинъ при „ЗЛАТНИЙ ЛЪВЪ“

Може всѣки да си достави съ умѣрени цѣни и най доброкачествени: пржскалки „Vermorel“ и „Eis“, синъ камакъ, ножици за кастрене дрѣвчета, за гжсеници и за тенекеджии; машини „Primus“ № 0 и 1, разни желѣзарии за постройки, желѣзарски, долгерски и темплярски материяли и инструменти; принадлежности за бояджии, фурнири и дѣски за изрѣзване разни украшения; стомана каманарска, чукове за вадение камане, за воденични камани и за коси, сѣрпове и коси най усѣвършенствуванa система; плугове най нова система лечки и се употрѣбаватъ като нашенскитѣ орала, руска прѣстъ за истривание ножове и пр. и много други артикули.

Свищовъ, Априлий 1903 г.

Съ почитание СЛАВИ ДРАГАНОВЪ

2—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1942

Подписаний Сждебенъ Приставъ при Търновский Окр. Сждъ Свищ. участкъ. на основание исплнителний листъ подъ № 26972, издаденъ отъ Свищовский Градски Мировой Сждия въ полза на Николай Ив. Граджелиевъ, Свищовъ срѣшу Георги Цвѣтковъ отъ Свищовъ, за искъ отъ 56 лева 15 ст., лихви и разности съгласно членове 1004—1026 отъ Гражданското Сждопроизводство, обявямъ, че отъ 21 Априлъ до 21 Май т. г. до 5 часа пос-

рото си и излезе на расхадна. М.шинално се опжти къмъ тѣзи улица, гдѣто Тя живееше. Когато минаваше край улицата имъ неролно поглѣдна къмъ прозорцитѣ. Тя бѣше тамъ. Щомъ го съзря, скопчи ржце на гжрдитѣ си и вдигна очи къмъ небето, тѣй щото взе писата на моляща се на Бога жена. Тѣзи сиѣна покѣрти Любомира. Той разбра, че Тя му се моли, да не отказва на поканата ѝ. Тѣзи ѝ молба рѣши въпроса въ нейна полза. Тя страда, си ка за той, и въ страданията си мена се моли, като на Богъ. Защо да не помогна на едно страдающе създание?.. Да отешитѣ печалния, да отнемешъ тжгитѣ на тогова, който живѣе съ тѣхъ, не е ли едно добродѣтелно дѣло? Нима свѣжданието ми съ една омжжена жена, която нѣкога смѣлъ любилъ, а сега и слѣди отъ невинната ни любовъ не е останало въ мена, е компрометиращо честиъта ми, като жененъ човекъ, дѣяние? Ислушвашието една жена, която Ви се моли да я утешитѣ, е актъ на добродѣтелно сърдце; а, ако успеете да я утешитѣ, това е благодарение. Вѣрно, е че тя назначава срѣщата нощемъ.

Това дава съмнение. Нт, по за вѣрване е, че това е прѣдпазлива мѣрка отъ злословия, отъ колкото заснамѣрена тактика.

Ще блѣда, каза той рѣшително, и свиждѣ тѣхъ.

..

лѣ пладнѣ включително, въ канцеларията ми ще трае публична проданъ на слѣдующитѣ длжникови недвижими имоти свободни отъ поржчителство, ипотeka, антихрезъ и запоръ а именно:

1) Кжща въ гр. Свищовъ „Харизанската частъ“ едноетажна, построена отъ дѣрво и керпичи, покрита съ керемиди надъ подница съ дворно мѣсто около сто петдесетъ (150) кв. метра при сжсѣди: Еленка Тодорова, Илия Сахачията, Димитръ Спунa и пжтъ; оцъ за 80 л. Жлоающитѣ да кушатъ, можтъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣкой присжтственъ день и часъ за да приглѣждатъ книжата и да надаватъ.

гр. свищовъ 19/IV 1903 год.

Сждебенъ Приставъ: В. Н. Кжччевъ

СМЪРТЪ НА ВЪСЕНИЦИТЪ и всички врѣднии насекоми. Единствено срѣдство противъ тѣхъ ще намѣритѣ само въ магазинъ „ЧЕРВЕНЪ КРЪСТЪ“ на ДИМИТРЪ ИВАНОВЪ. гр Свищовъ, 1903 год.

На вѣчерята Любомиръ бѣше вѣселъ. Разговаряше се съ жената и дѣцата си, както винаги. Повидимому никакви мисли го не занимаваха. Като се нахрани стобщи на жена си че ще излѣзе тѣзи вѣчеръ да отиде въ Г. Н. неговъ колежъ, да разжвнятъ мисли въуху единъ проектъ за постройката на едно дѣрвенъ здание и че няма да окаснее по вѣче отъ до 12 часа. Жена му въ нищо се не усъмни, понеже това е бивало и другъ пжтъ. Той излезе и дѣствително, отиде въ колежа си, гдѣто стояше единнадесетъ часа безъ четвъртъ.

Нощта бѣше тъмна като рогъ. Гжстѣ черни облаци покриваха небето и виждаше се че ще вали джжъ. Улицитѣ бѣха пусти. Часъ удари единнадесетъ, когато достигна незабвѣтъ занъ отъ никого, до портата на боянивята кжща. Тури ржка на ключалката ѝ и когато отвори портата друга една нежна ржка хвѣ неговата, като силно я стисна. Тя скрита зад оградата на двора, бѣше забѣлязала пристигнието му и побрза да отвори портата от вътрѣ. Хвана го за ржката и безъ дума да прдума, поведе го къмъ бѣседката. Въ бѣседката имаше два стола и една маса. Тя му пода единия столъ, а на другия, ногото постави неговия, сѣдна Тя. На туалета си не бѣше бжрнала никакво внимание; но скоро можеш да се каже, че бѣше въ нощно облѣкло, от колкото въ облѣкло за приемане гостъ. (Слѣдва